

Nu frânge...

Cristian Je

Nu frânge aripa de înger
Ce-n zborul ei te-mbracă-n curcubeu,
Rănită va-ngheta, sculptată de zeul unui ger,
Durerea haină îi va fi și răcnetul de leu
Pierdut în stepa vastă...
Nu rupe floarea dimineții scăldată-n roua verii,
Din doi luceferi ce-nviau lumina pe sub pleoape,
Doi nori prin gene vor ploua pe vântul mângâierii...
Grădina sufletului tău se va-neca în ape
Si tristă-i va fi soarta...
Nu frânge creanga plină de fructe roditoare
Ce-n visul ei sculptează cuvinte printre buze,
Se va usca, o frunză-n blestem de ursitoare,
De va muți condeiul pe chipul sfintei muze
Si cine-ți va mai scrie...
Nu-mi rupe gândul ce te-mbracă în nopțile celeste,
Cu el am condeiat frumosul și răul în cuvinte,
Mi-a fost și frate, și dușman în zilele oneste
Când hoinăream cu el prin visuri, în clipele absente,
Departate fiind de tine...